

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Cur diuitiæ laquei vocentur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

qua vulnerant. Multi enim, dum viuunt, vofupcratibus fopliuntur; aft in fine vitæ, cum moriendum eft, atque in iudicio Numinis aculeum perlentifcunt. Tunc enim extrema gaudij luctus occupat. Quod, ne fiat, monet Pfalmifta: *Diuitia fi affluunt, nolite cor apponere.* Quibusdam enim, tamquam ex Amaltheæ cornucopia, toti diuitiarum torrentes affluunt, à quibus fi fe rapi fiunt, deorfum labuntur & rapiuntur ad Phlègethontem. Niti ergo debent contra torrentem, vt fufum ferantur, & cor in altum erigant, neque abforberi à cupiditate fiant fpinis implicatum. Quifquis autem aurum iudicat effe thefaurum, cor apponit, quia, teftè Chrifto, *vbi eft thefaurus tuus, ibi eft & cor tuum.* Quod S. Antoninus docet illo auari exemplo, qui mori propinquus, morbo fe intendentem, iuffus eft, confcientiam excutere, & rationem inire fcclerum expiandorum. Sed furdo cænebatur. Inftabant amici, vrgebat facerdos: ille autem negabat, id fibi integrum effe; ed quod cor fibi præfens non effet, fed illud auulsum è pectore, inter aureos in cifta nummos attingeretur. Dixit, & vixit. Vt dicti fides conftaret, referatà cifta, miferum cor, mille curis, tamquam fpinis, confoffum, in medio fulgentium nummorum reperitum eft. Quo prodigio, quid aliud dicere voluit benignus hominum pater, quam, *Diuitia fi affluant, nolite cor apponere?* fi arideant, nolite totis manibus inuolare, fed eas non fecus ac fpinas tractate. Spinas enim, fi quando portandæ funt, aut attingendæ, trepidis & cautis, non preffis manibus tangimus, libenterque dimittimus. Sic & diuitiæ non fine metu funt apprehendendæ, & explicatis manibus à nobis dimittendæ, quando vel merces, vel eleemofyna danda, vel liberalitas, vel patientia in earum amiffione exercenda. Quifquis eis cor apponit, adhamatur: quifquis illas preffis manibus retinet, fauciatur. Faciliusque eft fpinas induere, quam euellere.

VIII.

Nec fpinis tantum diuitiæ, fed etiam laqueis comparantur, quibus Stygij animarum venatores humanum genus folent irretire, teftè S. Bernardo in illud Pfalmi: *Iffe liberauit me de laqueo venantium.* Horum autem venatorum laquei funt tentationes atque peccata. In quos laqueos incidunt, qui diuitias fiunt. Quid enim mali non faciunt, vt bona caduca adipifcantur, vt amiffa recuperent, vel vendicent? Hoc eft, quod Apoftolus commouit:

Quis

Prou. 14. 13.

Pfal. 61. 11.

Matth. 6. 21.

S. Antonin.

in Summa. 2.

p. tit. 1. c. 4.

§. 6.

Pfal. 61. 11.

S. Bernard. in

Pf. 90. hom. 3.

Qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem & in laqueum diaboli. 1. Tim. 6. 9.
Inter omnia metalla auro nullum est nobilius, sed nullum quoque grauius; quo ipso pondere auri Conditor voluit hominibus indicare, quantum sit in eo onus, quantum corporis & mentis impedimentum, ad cælum euolare cupientis. Qua de caussa etiam Poëta ait:

Diuitias fugito, pondus graue celsa petenti:

Impediunt animum, nec bene velle sinunt.

Parum refert, aureis, an ferreis compedibus ligeris. Absalom pulcherrimos nutrebat capillos, adeo vt nonnulli scribant, illos in ornamentum à mulieribus emtos. Illi tamen ipsi pulchri capilli in laqueum ei fuerunt, quo suspenderetur. Quin & in onus: indicat enim diuina pagina, caesariem eum grauasse, eaq; propter tondebatur, & quando tondebat capillum, ait (semel autem in anno tondebatur, quia grauabat eum casaries) ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis, pondere publico, id est, ducentis vncijs. Tales sunt diuitiæ, & onerant, & ligant, atque idcirco pili faciendæ, & tonndendæ. Quocirca rectè monet Chrysoſtomus: *Superflua quæq; amputa, & fac pauperibus supplementum. Nam si calceamenta quis supra mensuram pedibus adegerit, itinere certe prolixiore senties impedimenta; & vestimentum induens corporis staturam excedens eodem implicabitur modo. Quòd si superfluum ubiq; inutile est, in pecunia fortius multò: & qui supra quod satis est, habent, non modo in ipsa sufficientia, sed in quibusdam necessarijs impediuntur. Nam qui de foris in agone currunt, & ipsa exuunt vestimenta; viam verò in calum ferentem, & eandem arctam, & arduam tot cum impedimentis, quo modo poteris ambulare? Veloci enim & expedito cuiquam panè impossibile est consequi salutem.*

2. Reg. 14. 26.

S. Chrysoſt.
hom. 7. de
pœnit.

Quam vt nonnulli consequantur, singulari beneficio Deus ab eis opes, tamquam onera & laqueos, aufert, vt ostendat, non solum malè parata, malè dilabi; sed etiam vtiliter amitti, quod acquisitum est flagitiosè. In quam rem D. Gregorius Turonensis hanc historiam memorat. *Quidam apud Lugdunensem urbem vixita laborans, vt vnum trientem posset habere, accensus auri execrabilis sacra fame, voluit per eam sacculi ora replere, in x. illud Prudentij nostri versiculum:*

IX.

S. Greg. Tu-
ron. de glor.
Confess. c. 109.

M

Auri